

Svar (18/9 02)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):
Jeg henviser til vedlagte notat, der er udarbejdet i Fødevareministeriet, og hvortil jeg kan henholde mig.

Spørgeren nævner i sin begrundelse for spørgsmålet, at inseminører i Sverige anvender prostaglandin.

Jeg kan her oplyse, at det svenske Jordbruksverket har tilkendegivet over for Fødevaredirektoratet, at man i Sverige planlægger at ændre reglerne antagelig allerede i indværende år. Ændringen betyder, at det fremover udelukkende vil være tilladt dyrlæger at anvende prostaglandin. De svenske regler vil herefter være på linie med de danske.

Bilag

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
1. afdeling, 2. kontor 12. september 2002

*Notat
om
brug af prostaglandin*

Prostaglandin er et hormonlignende stof, der bl.a. anvendes til at fremkalde brunst hos f.eks. køer.

Prostaglandin må kun anvendes af dyrlæger, jf. § 5 stk. 1, nr. 7, litra d, i bekendtgørelse nr. 119 af 14. marts 2002 om behandling af dyr med lægemidler og visse hormoner m.v. og om restkoncentrationer heraf i animalske fødevarer. Behandlingen skal foretages af dyrlægen personligt, og dyrlægen må ikke receptordinere eller udlevere prostaglandin til andre.

Prostaglandin kan optages gennem huden og indvirker bl.a. på luftveje, mave-tarmkanal og kønsorganer på mennesker og dyr. Drægtige dyr, der injiceres med prostaglandin, aborterer.

Anmodning om inseminørers brug af prostaglandin i deres reproduktionsarbejde er gennem årene jævnlige blevet fremsat over for Fødevaredirektoratet. Senest er anmodningen således fremsat i forbindelse med Fødevaredirektoratets revision af ovennævnte bekendtgørelse.

Fødevaredirektoratet spurgte Det Veterinære Sundhedsråd, om rådet fandt det veterinærfagligt forsvarligt, at inseminører fik adgang hertil.

I sin udtalelse af 28. november 2001 tilkendegav Det Veterinære Sundhedsråd, at rådet fandt

det velmotiveret, at prostaglandin var optaget blandt de stoffer, der var forbeholdt dyrlægens personlige anvendelse.

Rådet havde desuden den opfattelse, at inseminørers anvendelse af prostaglandin ville være i strid med dyrlægelovens § 4, stk. 1, litra c.

Dyrlægelovens § 4 beskriver, hvad der forstås ved dyrlægegerning, og fastslår, at retten til at udøve dyrlægegerning kun tilkommer den, der er autoriseret som dyrlæge af Fødevaredirektoratet.

Rådet anførte endvidere, at der kun var et begrænset behov for brunstfremkaldelse i forbindelse med inseminørernes reproduktionsarbejde. Samtidig ville frigivelse af receptpligtige lægemidler til lægmands anvendelse på anden mands dyr øge risikoen for fejlbehandling.

Det Veterinære Sundhedsråd konkluderede herefter, at der fortsat ikke var grundlag for, at inseminører fik adgang til at anvende prostaglandin. Det skal her bemærkes, at rådet ved tre tidligere lejligheder i 1983, 1989 og 1992 har udtalt sig om spørgsmålet og i alle tre tilfælde frårådet frigivelse af prostaglandiner til anvendelse af andre end dyrlæger.

Det er Fødevareministeriets opfattelse, at prostaglandin er et lægemiddel, der fortsat bør være forbeholdt dyrlægers personlige anvendelse.

Ad spm. nr. S 2379

Fra miljøministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Pernille Blach Hansen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2001-02 (2. samling), forhandlingerne side 8146, lød således:

Til miljøministeren (6/6 02) af:

Pernille Blach Hansen (S):

»Vil ministeren begrunde sin mangelfulde besvarelse af spørgsmål 217 (Miljø- og Planlægningsudvalget – alm. del), hvor der i stedet for den af udvalget ønskede gennemgang af alle forskelle på SR- og VK-regeringens nationale strategier for bæredygtig udvikling oversendes en gennemgang af et begrænset antal udvalgte målsætninger og pejlemærker?«